

– Бабо лъо, стара бабичко,
има ли място у вази,
таз вечер у вас да ношувам,
с моето стадо голямо.
– Пътнико, ти незнайнико,
за тебе място имаме,
ала за стадото нямаме,
ала докарай, найдетим щем.
Че са у тях отишли,
тогаз са Караджа изказа
и си детето прегърна,
прегърна и го целуна.